

Forrai Eszter
AZ INDIÁN

Piros hegyek, s felhőszakadás
 Indián civilben
 Kint állatok,
 Bent szalon,
 Virág, s mögötte lány -
 Bordó szőnyegen
 Lila várakozás
 Az indián belép
 S a szalon dzsungellé változik.

FENT ÉS LENT

Házaidban fehérén virít a csend,
 S bennük társalognak a szerelmesek
 Néha csak szemükből árad a beszéd
 S ölelő karjaik mint faágak kiáltoznak
 Nagy felhők lejtenek sugártáncot
 napfényrózsák s bicikliző fiúk szelik átellenben
 a kép kompozícióját -
 Aztán minden felborul
 A „fent” és a „lent”
 Csak szivárványutak vezetnek
 S nagy férfikarok képeznek alagutat
 Ahol átsuhan a női test
 Mosolyogva,
 Simogatásra éhesen

SZERELMESPÁR

Még napkelte előtt
 Ülök veled a kertben,
 Asztalunkon virág helyett csak árnyék,
 Szobor-arccal nézel
 lobogó sörényem szélnek eresztem
 Térdünk villámtalálkozása
 Az asztal alatt,
 Kék világodban
 Nézők a fák

NAGY KIRÁNDULÁSOK

A cipők viszik az embert
 Nagy kirándulásokra
 Félkörben
 Mint a szivárvány ívein
 Csúszkálunk
 A fák párbeszéde a holddal
 Szoborrá vált szerelmespár
 Lánytest lebeg
 Vörös lángban

SZÉLMALOM A KÉPBEN

Frans Schuursmának

Az égbe lapátol, felhőket simogat,
 s testéből száll a dal.
 Szélmalomtestű fák, mint ágak nyújtózkodnak
 búzáat őröl a beszéd, kendőket ragaszt rád a táj,
 felhők körtánca, napraforgó s holland tulipánok bólogatnak-
 Kezedben a szélmalomsuhogás, betakarsz, kenyered vagyok,
 S talán belémharap éhes szád, s elfogyok őrítő fogaid között.

FRANS SCHUURSMA VILÁGA

A festőállvány meginog
 S a tutaj követi ecsetvonásaid ritmusát
 Jobbról balra
 Dülöngélő modellek
 A kávéscsésze társalog a kiskanállal
 S a széllal beszélgetnek a színek
 A kerek ablakon betekint a Nap
 S táncra perdülnek a képek
 A részeg hajó dülöngél pasztell fényben
 A testek ölelnek
 Az állatok beszélnek
 A csendélet élni kezd
 S megindulunk a szenvedély útján
 Melyet a festő Schuursma vezet.